

Arrest

nr. 294 143 van 14 september 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Wouwerstraat 1
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Thaise nationaliteit te zijn, op 22 mei 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 11 mei 2023 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 25 juli 2023, waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 3 augustus 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster zou sinds 2018 op het Belgische grondgebied verblijven.

1.2. Verzoekster werd op 11 mei 2023 geïnterpelleerd door de politie te Meerhout.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 11 mei 2023 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan op 11 mei 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Mevrouw, die verklaart te heten:

Naam: P.(...)

Voornaam: M.(...) S.(...)

Geboortedatum (...)

Geboorteplaats: (...)

Nationaliteit: Thailand

In voorkomend geval, alias: /

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,

Uiterlijk op 11.05.2023

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.

De betrokkene is in het bezit van een geldig paspoort maar niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie.

Betrokkene bezit geen arbeidskaart of single permit. (PV nummer van de politiezone PZ Geel Laakdal d.d. 11.05.2023)

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illégale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds 2018 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat zij haar verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat zij op hotel logeert.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig 'middel' de schending aan van de artikelen 7, eerste lid en 74/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Verzoeker stelt in haar middel het volgende:

"II.2.2 Ten gronde

Artikel 7 alinea 1 Vreemdelingenwet

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven om reden dat zij niet beschikt over een visum of verblijfstitel alsook niet over een arbeidskaart of single permit voor het uitoefenen van haar arbeidsactiviteiten.

Verzoekster verblijft inmiddels sinds 2018 in België en wenst haar verblijfssituatie te regulariseren onder meer via een verzoek tot humanitaire regularisatie.

Zij heeft haar leven uitgebouwd in België en heeft geen banden meer met Thailand.

Artikel 74/14 Vreemdelingenwet

Er wordt geen termijn verleend aan verzoekster om vrijwillig te vertrekken om reden dat er een risico op onderduiken zou zijn.

Er wordt verwezen naar het feit dat zij niet heeft getracht om haar verblijf te regulariseren door een verblijfsvergunning aan te vragen of een aanvraag tot internationale bescherming in te dienen.

Verzoekster verblijft inmiddels reeds sinds 2018 in België en zal trachten haar verblijfssituatie te regulariseren.

Er is geen enkel risico op onderduiken nu zij voorheen tevens de controlediensten niet ontlucht is. Zij wenst haar verblijfssituatie te regulariseren.”

2.2. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet, in het bijzonder artikel 7, eerste lid, 1° en 8°, van de vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1° (...) bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(...)

8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging.

(...)”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 11 mei 2023 werd geïnterpelleerd door de politie. Verzoekster weerlegt de vaststelling uit de bestreden beslissing niet dat zij ter gelegenheid van deze interpellatie weliswaar in het bezit was van haar (geldig) paspoort, maar niet van een geldig visum of een geldige verblijfstitel. Bijgevolg was de gemachtigde van de staatssecretaris in beginsel verplicht haar in toepassing van voormelde wetsbepaling een bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren. Dit determinerend motief volstaat om de beslissing in feiten en in rechte te schragen.

Bijkomend stipt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan dat verzoekster evenmin betwist dat zij niet in het bezit is van een arbeidskaart of een *single permit*, hoewel zij blijkens het administratief dossier ter gelegenheid van haar interpellatie als enige aanwezig was in een Thais massagesalon waar een mannelijke klant werd ‘behandeld’.

2.3. Verzoekster beweert in haar middel dat zij sinds 2018 in België verblijft, geen banden meer heeft met Thailand en haar situatie wenst te regulariseren. De duur van haar verblijf in België en haar voornemen om een humanitaire regularisatie-aanvraag in te dienen, doen evenwel geen afbreuk aan de pertinente vaststellingen dat zij niet over de *“de bij artikel 2 vereiste documenten”* beschikt en dat zij *“een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging”*.

Er blijkt geen schending van artikel 7, eerste lid, van de vreemdelingenwet. De Raad stipt bovendien aan dat rekening werd gehouden met verzoeksters gezinsleven en gezondheidstoestand, zoals vereist door artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

2.4. Het door verzoekster geschonden geachte artikel 74/14 van de vreemdelingenwet, in het bijzonder het *in casu* toepasselijke artikel 74/14, §3, 1°, van de vreemdelingenwet, schrijft het volgende voor:

“§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. (...)

§ 3. Er kan worden afgeweken van de termijn bepaald in § 1 indien :

1° er een risico op onderduiken bestaat, of;

(...)

In dit geval bepaalt de beslissing tot verwijdering een termijn van minder dan zeven dagen ofwel geen enkele termijn.”

Verzoekster meent dat er in haar geval geen risico op onderduiken bestaat en zij verwijst hierbij opnieuw naar haar verblijf in België sinds 2018, het gebrek aan banden met Thailand en haar wens om haar situatie te regulariseren.

2.5. De Raad merkt op dat verzoekster niets inbrengt tegen de bevindingen dat zij - hoewel zij beweert sedert 2018 in België te verblijven – zich nooit bij de gemeente heeft aangemeld en niet heeft getracht haar verblijf op de wettelijk voorziene manier te regulariseren. Met haar standpunt slaagt verzoekster er niet in te ontkrachten dat de gedane bevindingen de vaststelling van een ‘risico op onderduiken’ (artikel 1, §1, 11°, van de vreemdelingenwet) conform de criteria uit artikel 1, §2, 1° en 3°, van de vreemdelingenwet wettigen. Het op wettige wijze vastgestelde risico op onderduiken laat de gemachtigde van de staatssecretaris toe op grond van artikel 74/14, §3, laatste lid, van de vreemdelingenwet af te zien van een termijn voor vrijwillig vertrek.

2.6. Er werd geen schending aangetoond van artikel 7, eerste lid, noch van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet.

Het ‘middel’ is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend drieëntwintig door:

F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN